

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a z členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **P. C.**, bytom M., zastúpený JUDr. J. P., advokátom, R., proti žalovanému: **Riaditeľ Krajského riaditeľstva policajného zboru, Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline**, Kuzmányho 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-460-6/PMO-2008 zo dňa 23. mája 2008, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2008-62 zo dňa 20. januára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2008-62 zo dňa 20. januára 2009, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. J. P. vo výške **70, 60 Eur** do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zrušil rozhodnutie č. KRP-460-6/PMO-2008 zo dňa 23. mája 2008, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne služobné hodnotenie zo dňa 18. marca 2008 vydané podľa § 27 ods. 6 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z..

V dôvodoch napadnutého rozsudku poukázal na to, že správne orgány aj pri vydávaní služobného hodnotenia boli povinné postupovať podľa dvanástej časti zákona č. 73/1998 Z. z. upravujúcej konanie vo veci služobného pomeru a teda aj v súlade s § 233 ods. 2 citovanej právnej normy a posudzovať dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka. V danom prípade služobné hodnotenie žalobcu malo byť vyvážené, v jeho obsahu bolo potrebné podľa § 27 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. nielen vyhodnotiť povinnosti policajta v súvislosti s dodržovaním služobnej disciplíny, ale vyhodnotiť prácu žalobcu z hľadiska jej správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy. Každé služobné hodnotenie musí byť objektívne, musí byť poskytnutý objektívny pohľad na hodnotiaceho. Ako vyplýva z obsahu hodnotenia žalobcu prvostupňový správny orgán sa v obsahu hodnotenia zameral výlučne iba na vymenovanie disciplinárnych previnení, ktorých sa od roku 2003 žalobca mal dopustiť a dopustil, za ktoré bol disciplinárne potrestaný. Podrobne prvostupňový správny orgán hodnotí disciplinárne previnenia v roku 2003, 2004, 2005, 2006 a 2007, kde špecifikuje konkrétne skutky, ktorých sa mal žalobca dopustiť a podľa tvrdení správneho orgánu aj dopustil porušenia povinností policajta a porušenia prísahy.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že obsahom služobného hodnotenia je aj disciplinárne opatrenie, ktoré mu bolo uložené za skutok, ktorý sa stal 28. júla 2006, ako vyplýva z obsahu žaloby a obsahu konania Krajského súdu v Žiline 21S/6/2007 bol ako nezákonný zrušený disciplinárny rozkaz 15/06. Pokiaľ obsahom hodnotenia bola, okrem iného, aj špecifikácia porušení disciplinárnych opatrení bol povinný správny orgán uviesť vo vzťahu ku konkrétnym porušeniam služobnej disciplíny alebo služobnej prísahy, kedy konkrétne disciplinárne opatrenia mu boli uložené, za aké skutky, či nadobudli právoplatnosť a bol oprávnený uvádzať iba tie disciplinárne opatrenia, ktoré mu boli právoplatne uložené (neboli rozhodnutím správneho súdu zrušené). Ďalej bol povinný konkretizovať a nie zovšeobecniť tak, aby tieto boli riadne identifikované a nezameniteľné s inými. V tomto

smere krajský súd vyjadril názor, že súčasťou služobného hodnotenia za hodnotené obdobie majú byť aj tie disciplinárne opatrenia, ktoré boli právoplatne a vykonateľne uložené hodnotiacemu, v danom prípade žalobcovi aj v prípade, že zo zákona došlo k ich zahladeniu.

Z ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. nevyplýva povinnosť správneho orgánu v služobnom hodnotení neuvádzať tie disciplinárne opatrenia, ktoré boli zahladené, pričom tento záver, podľa názoru krajského súdu, vyplýva z ustanovenia § 62 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého v evidencii disciplinárnych opatrení sa okrem iného uvádzajú aj zahladené disciplinárne opatrenia. Disciplinárne opatrenia, ktoré špecifikoval správny orgán v rozhodnutí o služobnom hodnotení, že v období od 8. decembra 2003 do 14. januára 2004 nevykonal žalobca žiadny úkon v objasňovaní priestupku ORPP 566/2003 a nepožiadal o predĺženie lehoty na objasnenie, čím porušil § čl. 3 ods. 1 a čl. 23 ods. 1 Nariadenia prezidenta policajného zboru 7/2002 a dopustil sa priestupku aj pri vybavovaní priestupkových spisov, ktoré sú v hodnotení identifikované správny orgán konštatoval, že za porušenie povinností policajta mu bol uložený disciplinárny rozkaz 2/04. Obdobne v hodnotení konštatoval, že pri vybavovaní priestupkového spisu ORPP-789-Dk-2004 za obdobie od 23. októbra 2004 do 16. novembra 2004 neboli vykonané žiadne úkony ani opatrenia, čím opäť žalobca porušil čl. 3 ods. 1 Nariadenia prezidenta policajného zboru 7/2002, ako aj v prípade prideleného spisu ORPP-775-DK-2004, keď v čase od 18. októbra 2004 do 16. novembra 2004 nevykonal žiadny úkon v objasňovaní priestupku, ani nepredložil spis za účelom na určenú priebežnú kontrolu.

V tomto smere krajský súd poukázal na to, že pre objektívne posúdenie práce žalobcu za hodnotené obdobie bolo potrebné uviesť nielen koľko spisov za aké obdobie neobjasnil v stanovených lehotách, ale z hľadiska objektívneho posúdenia práce žalobcu bolo potrebné uviesť aká je skutočná zaťaženosť žalobcu, stav vybavenia všetkých vecí, ktoré mu boli v roku 2004, resp. v hodnotenom období, pridelené. Takéto údaje môžu poskytnúť objektívny pohľad na prácu žalobcu aj vzhľadom na charakter tejto práce, kde sa nedá jednoznačne, vzhľadom na konkrétny prípad, zabezpečiť, že predmetný spis bude vybavený v stanovených lehotách bez toho, aby neboli známe a hodnotené kritériá rozsahu nápadu, rozsahu skončených vecí, zaťaženosť hodnotiaceho v porovnaní z výkonom iných porovnateľných funkcií. V tejto časti je podľa krajského súdu taktiež služobné hodnotenie nevyvážené, neobjektívne a neumožňujúce posúdiť charakter a kvalitu vybavovania pridelených spisov žalobcom za hodnotené obdobie.

Vo vzťahu k uvádzaným disciplinárnym opatreniam krajský súd poukázal na to, že žalovaný bol povinný v prípade chronológie disciplinárnych opatrení uviesť len tie disciplinárne opatrenia, ktoré boli právoplatne uložené hodnotiacemu žalobcovi, nie uvádzať závery porušení konkrétnych noriem zo strany žalobcu, za ktoré neboli uložené disciplinárne opatrenia. Súčasťou hodnotenia je absencia uvádzania konkrétnych pochvál, odmien a vyhodnotenia žalobcu za jednotlivé roky z hľadiska jeho výkonnosti vo vzťahu k iným pracovníkom Obvodného oddelenia PZ v Dolnom Kubíne, vo vzťahu k práci iných policajtov oddelenia v rámci žilinského kraja. V danom prípade závery správnych orgánov sú podľa krajského súdu neobjektívne a v rozpore s obsahom listinných dôkazov, ktoré boli predložené žalobcom v podanej žalobe, ktorými žalobca preukazuje, že Odborový zväz SR ZO Dolný Kubín v stanovisku z 13. marca 2008 nesúhlasil s obsahom hodnotenia žalobcu a poukázal na to, že podľa výsledkov hodnotenia za rok 2007 Obvodného oddelenia PZ Dolný Kubín bol žalobca zaradený medzi najlepších policajtov spomedzi dvanástich inšpektorov a umiestnil sa na druhom mieste. Z dôkazov, ktoré žalobca produkoval pred správnym súdom, ktoré sa týkajú hodnotenia výsledkov policajtov OO PZ v Dolnom Kubíne za obdobie rokov 2006 a 2007 z hľadiska bodového ohodnotenia bol žalobca hodnotený z celkového počtu bodov, ktoré dosiahli jednotliví pracovníci tohto oddelenia počtom bodov pre rok 2007 403, pričom pracovník ohodnotený najvyšším bodovým ohodnotením získal 514 bodov a pracovník, ktorý bol ohodnotený najnižším počtom bodov získal 8 bodov, pričom toto hodnotenie bolo vykonané vo vzťahu k celkovému počtu 24 policajtov Obvodného oddelenia PZ v Dolnom Kubíne. Obdobne je v hornej hranici hodnotenia evidovaný, z hľadiska hodnotenia výsledkov policajtov OO PZ v Dolnom Kubíne za rok 2006 žalobca spomedzi ostatných policajtov tohto oddelenia. Aj tieto skutočnosti podľa krajského súdu preukazujú, že žalobca nebol hodnotený porovnávaním aj ostatných policajtov OO PZ z hľadiska všetkých hodnotiacich kritérií, ktoré sa vo vzťahu ku každému policajtovi tohto oddelenia podľa jednotlivých rokov aplikovali.

Správny orgán v služobnom hodnotení konštatoval, že žalobca má priemerné znalosti právnych predpisov. Tento záver, s ktorým žalobca nesúhlasil, nevyplýva z obsahu správneho spisu a vôbec nie je obsahom zdôvodnenia hodnotenia. V danom prípade bolo potrebné, pokiaľ vyslovuje správny orgán záver, že hodnotiaci mal len priemerné znalosti, zdôvodniť, na základe akých skutkových zistení k takémuto záveru dospel, v tejto časti zdôvodnenie tohto záveru absentuje. Krajský súd tiež poukázal na to, že správny orgán konštatuje, že

úroveň znalostí interných služobných predpisov je postačujúca. Súčasne dodal, že počas hodnoteného obdobia boli viackrát zistené skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že aj napriek týmto predpokladom nedokáže zabezpečiť výkon svojich povinností tak, aby boli v súlade s predpismi upravujúcimi výkon štátnej služby na zastávanej funkcii. V tomto smere konštatácia správneho orgánu je podľa krajského súdu všeobecná, nekonkrétna a neadresná a nie sú zrejmé konkrétne okolnosti, ktoré by bolo možné preveriť a na základe ktorých dospel správny orgán k záveru, že žalobca nedokáže zabezpečiť výkon svojich povinností v súlade s právnymi predpismi. Takýto záver hodnotenia správneho orgánu je nedostatočne špecifikovaný a nezdôvodnený a v tejto časti aj nepreskúmateľný.

Správny orgán v hodnotení sa nevyjadroval k otázke výkonu štátnej služby žalobcu z hľadiska jeho správnosti, rýchlosti a samostatnosti a iniciatívy tak, ako mu ukladá ustanovenie § 27 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. v danom prípade tieto skutočnosti mohol preukázať tým, keby chronologicky za hodnotiace obdobie uviedol nielen rozsah disciplinárnych opatrení a priesťahy v konkrétnych spisových materiáloch, ale aj uviedol konkrétny nápad za sporné obdobie, zaťaženosť žalobcu vo vzťahu k ostatným príslušníkom OO PZ respektíve porovnateľné z inými oddeleniami v rámci Žilinského kraja, rozsah vybavených spisov riadne a včas, teda v zákonných lehotách podľa jednotlivých období a rozsah spisov, v ktorých boli evidentne zistené subjektívne priesťahy v konaní, nezákonnosť postupu resp. nekonanie žalobcu. Krajský súd uviedol, že služobné hodnotenie v tomto smere absentuje a v zmysle tohto ustanovenia správny orgán sa s otázkami správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy navrhovateľa objektívne nevysporiadal.

Krajský súd v nadväznosti na konštatovanie správneho orgánu, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, poukázal na to, že posledné hodnotenie bolo vykonané v roku 2001. Ako vyplýva z obsahu žaloby v tejto časti, ani skutkové tvrdenia správny orgán nespochybnil. 3. apríla 2006 bolo vydané nové hodnotenie žalobcu, ktoré hodnotilo roky 2003, 2004, 2005, ktoré síce z procesných dôvodov bolo zrušené, ale hodnotilo žalobcu ako osobu spôsobilú vykonávať zastávanú funkciu inšpektora. V danom prípade záver hodnotenia z 3. apríla 2006 a v preskúvanom hodnotení je diametrálne odlišný. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že pokiaľ v preskúvanom hodnotení považuje správny orgán žalobcu za osobu, ktorá nie je spôsobilá vykonávať

akúkoľvek funkciu v štátnej službe, tak je zarážajúce, že takáto osoba, pokiaľ by skutočne bolo preukázané, že žalobca nemôže vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, od roku 2001 má pridelenú funkciu v OO PZ, fyzicky ju vykonáva a nadriadený žalobcu až po ôsmych rokoch zistil, že žalobca nie je schopný vykonávať túto službu. V tomto smere krajský súd poukázal na to, že pokiaľ si žalobca, ako tvrdia správne orgány, neplnil riadne svoje služobné povinnosti a porušoval služobnú prísahu, tak je len na zváženie, či jeho bezprostredne nadriadení vykonávali riadne funkciu, keď nezistili za také dlhé obdobie, že ich podriadený nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, nie je objektívne a vyvážené, jednostranne je zamerané na zvýraznenie a výlučne negatívnych postojov a negatívnej činnosti v práci žalobcu. V tomto smere ho krajský súd hodnotil ako jednostranné a tendenčné, neobjektívne a nedostatočne zdôvodnené. Krajský súd uviedol, že bude preto povinnosťou správneho orgánu vydať nové služobné hodnotenie, kde sa jednoznačne vyjadří, podľa akého ustanovenia § 27 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. hodnotenie vydáva a v zmysle tohto ustanovenia aj vyhotoví obsah hodnotenia.

Súčasťou hodnotenia nebude len špecifikácia právoplatne uložených disciplinárnych opatrení za hodnotené obdobie, ale za konkrétne obdobie, uvedených konkrétnych pochvál a odmien, ktoré žalobcovi boli udelené, vyhodnotenie žalobcu z hľadiska hodnotenia jeho práce vo vzťahu k ostatným príslušníkom PZ rovnakého oddelenia podľa jednotlivých rokov, vid' bodové ohodnotenie žalobcu a ostatných pracovníkov OO PZ Dolný Kubín, špecifikácia rozsahu práce žalobcu čo do počtu skončených vecí, počtu napadnutých vecí žalobcu pri hodnotení prieťahov v konaní v porovnaní s množstvom pridelených vecí, nápadom vecí, počtom skončených vecí v súlade so zákonom v zákonných lehotách a v porovnaní s počtom vecí, v ktorých žalobca subjektívne nekonal alebo porušil normy. Správny orgán je povinný vysporiadať sa aj so stanoviskom odborového orgánu, ktoré je diametrálne odlišné od záveru hodnotenia. Až po doplnenom dokazovaní a riadnom zistení skutkového stavu je oprávnený správny orgán rozhodnúť, pričom je povinný vykonávať tie dôkazy, ktoré v správnom konaní navrhne aj účastník konania resp. v rozhodnutí zdôvodniť, prečo navrhované dôkazy nevykonal.

Krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c/ d/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, ktorým žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že konanie žiadal zastaviť.

Podľa žalovaného, služobné hodnotenie príslušníka policajného zboru, ako rozhodnutie má deklaratórny charakter a nie konštitutívny, keďže samo o sebe nezakladá, nemení ani nezrušuje oprávnenia alebo povinnosti príslušníka policajného zboru a je len podkladom pre rozhodnutie vo veciach služobného pomeru. So zreteľom na charakter služobného hodnotenia nejde podľa žalovaného o rozhodnutie, ktoré spĺňa podmienky vymedzené v ust. § 244 ods.3 OSP, a preto ani nie je predpoklad na samostatné preskúmanie tohto rozhodnutia v správnom súdnictve.

Podľa žalovaného povinnosť preskúmať služobné hodnotenie je založené až v konaní, v ktorom je preskúmaná zákonnosť rozhodnutia, ktoré zo služobného hodnotenia vychádza.

Súdy s poukazom na § 244 ods. 3 a § 248 písm. a/ OSP služobné hodnotenie príslušníka PZ nie sú oprávnené preskúmať v intenciách piatej časti OSP, pretože sa nejedná o rozhodnutie, ktoré sa týka preskúmavacej činnosti súdov. Žalovaný poukázal na takýto právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach (5SžoKS/52/20006, 7Sž/113/99, 4Sž/3/99).

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že konanie žiadal podľa § 250d ods.3 OSP zastaviť.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Poukázal na to, že služobné hodnotenie pozostáva nielen z hodnotiacej časti, ale súčasťou takéhoto rozhodnutia je aj záver služobného hodnotenia, ktorým nepochybne môže byť hodnotený policajt na svojich právach priamo dotknutý. Závery služobného hodnotenia v zmysle § 27 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. môžu byť rôzne, pričom v niektorých prípadoch samotný záver služobného hodnotenia znamená dokonca skončenie služobného pomeru dotknutého policajta.

Žalobca poukázal na ust. § 198b zákona č. 73/1998 Z.z. podľa ktorého služobný pomer policajta v prípravnej štátnej službe sa skončí dňom nadobudnutia právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že policajt je nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby.

Podľa žalobcu nemožno považovať len za rozhodnutie, ktoré je subsumované vo finálnom akte, pretože by policajtovi bolo odňaté ústavné právo garantované čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a taktiež v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 1. júla 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe policajtov (účinného do 31. júla 2008) služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov. So služobným hodnotením musí byť policajt oboznámený. Služobné hodnotenie obsahuje hodnotiacu časť a závery.

Podľa § 27 ods. 2 zákona v hodnotiacej časti sa posudzujú

- a) znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby,
- b) znalosti interných služobných predpisov, s ktorými bol policajt riadne oboznámený,
- c) výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy,
- d) plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny,

- e) splnenie kvalifikačných predpokladov na funkciu,
- f) bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3,
- g) spôsobilosť policajta na ďalší výkon funkcie alebo výkon štátnej služby.

Policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia (ods.3).

Podľa § 27 ods. 4 zákona v záveroch služobného hodnotenia sa uvedie, že policajt je

- a) spôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- b) nespôsobilý na zaradenie do stálej štátnej služby,
- c) spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu,
- d) nespôsobilý vykonávať zastávanú funkciu a spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu, alebo
- e) nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Podľa § 27 ods. 5 zákona služobné hodnotenie sa vykoná vždy

- a) pred skončením prípravnej štátnej služby na účely zistenia spôsobilosti policajta na zaradenie do stálej štátnej služby,
- b) ak policajt zaradený do dočasnej štátnej služby pred jej skončením požiada o zaradenie do stálej štátnej služby.

Podľa § 27 ods.6 zákona v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná

- a) najmenej raz za päť rokov,
- b) ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie,

Podľa § 28 ods. 1 služobné hodnotenie vykonáva bezprostredne nadriadený, ktorý musí policajta osobne poznať z jeho činnosti aspoň šesť mesiacov, a schvaľuje nadriadený, ktorý policajta ustanovuje do funkcie.

Podľa § 31 ods. 1 bezprostredne nadriadený bezodkladne oboznámi policajta so schváleným služobným hodnotením.

Podľa ods. 2 policajt je oprávnený robiť si zo služobného hodnotenia výpisky alebo poznámky, a ak má služobné hodnotenie pre policajta negatívne dôsledky, môže si vyžiadať jeho kópiu. Bezprostredne nadriadený poučí policajta o možnosti podať odvolanie proti schválenému služobnému hodnoteniu.

Podľa § 233 ods. 1 zákona oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 233 ods.2 zákona oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 242 ods. 2 odvolanie môže policajt podať aj proti služobnému hodnoteniu a posudku o služobnej činnosti v lehote 15 dní odo dňa, keď bol s ich obsahom oboznámený.

Podľa § 243 ods. 1 odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

Podľa § 248 zákona o štátnej službe policajtov, policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.

Z uvedených ustanovení zákona vyplýva, že služobné hodnotenie policajta je síce podkladovým materiálom pre rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, avšak, zároveň predmetný zákon upravuje osobitný postup na jeho preskúmanie súdom.

V zmysle § 248 môže policajt podať na súde návrh na preskúmanie akéhokoľvek právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným, t. j. v danom prípade žalobca, ktorý nesúhlasil so služobným hodnotením ani s rozhodnutím nadriadeného o odvolaní proti služobnému hodnoteniu – mohol podať na súde návrh na jeho preskúmanie.

Žalobca toto právo využila a prieskum napadnutého hodnotenia bol spôsobilým predmetom súdneho konania. Na tomto mieste odvolací súd dáva do pozornosti, že námietky žalobcu uvádzané v odvolaní ako aj v žalobe sa týkali práve neobjektívnosti a nepresností zistení a záverov obsiahnutých v služobnom hodnotení.

Podľa § 245 OSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup.

Odvolací súd poukazuje na to, že práve § 248 zákona o štátnej službe policajtov určuje osobitný postup na preskúmanie služobného hodnotenia. Žalobca využil toto svoje právo na podanie návrhu na preskúmanie služobného hodnotenia na súd, po vyčerpaní možnosti podať proti služobnému hodnoteniu odvolanie podľa § 242 ods. 2 zákona o štátnej službe policajtov, pričom krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu týkajúcimi sa služobného hodnotenia a dospel k záveru, že námietky žalobcu boli dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. S jeho závermi sa odvolací súd stotožnil a dospel k zhodnému názoru, že preskúmané rozhodnutie prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, nie je objektívne a vyvážené, jednostranne je zamerané na zvýraznenie a výlučne negatívnych postojov a negatívnej činnosti v práci navrhovateľa.

Pokiaľ ho krajský súd hodnotil ako jednostranné a tendenčné, neobjektívne a nedostatočne zdôvodnené, s takýmto názorom sa odvolací súd stotožnil a dospel k záveru, že v ďalšom konaní bude povinnosťou správneho orgánu vydať nové služobné hodnotenie,

v ktorom sa správny orgán vyjadrí, podľa akého ustanovenia § 27 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. hodnotenie vydáva a v zmysle tohto ustanovenia aj vyhotoví obsah hodnotenia. Súčasťou hodnotenia nebude len špecifikácia právoplatne uložených disciplinárnych opatrení za hodnotené obdobie, ale za konkrétne obdobie, uvedených konkrétnych pochvál a odmien, ktoré žalobcovi boli udelené, vyhodnotenie žalobcu z hľadiska hodnotenia jeho práce vo vzťahu k ostatným príslušníkom PZ rovnakého oddelenia podľa jednotlivých rokov, (viď bodové ohodnotenie žalobcu a ostatných pracovníkov OO PZ Dolný Kubín), špecifikácia rozsahu práce žalobcu čo do počtu skončených vecí, počtu napadnutých vecí žalobcu pri hodnotení priesťahov v konaní v porovnaní s množstvom pridelených vecí, nápadom vecí, počtom skončených vecí v súlade so zákonom v zákonných lehotách a v porovnaní s počtom vecí, v ktorých žalobca subjektívne nekonal alebo porušil normy.

Krajský súd správne poukázal na to, že správny orgán je povinný vysporiadať sa aj so stanoviskom odborového orgánu, ktoré je diametrálne odlišné od záveru hodnotenia. Až po doplnenom dokazovaní a riadnom zistení skutkového stavu je oprávnený správny orgán rozhodnúť, pričom je povinný vykonávať tie dôkazy, ktoré v správnom konaní navrhne aj účastník konania resp. v rozhodnutí zdôvodniť, prečo navrhované dôkazy nevykonal.

Pokiaľ teda krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c/ d/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovел a rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v sume 70.60 Eur. Výška náhrady trov konania bola určená v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. a pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby:

- písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 14. apríla 2009 53,49 Eur (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- režijný paušál – 1x 6,95 Eur (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky),

- spolu trovy právneho zastúpenia: 60,44 Eur
- DPH 19%- z 53,49 Eur -10,16 Eur
- Celkom spolu: 70,60 Eur

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. júla 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská